

CELOSVĚTOVÁ POLITIKA OČKOVÁNÍ A ÚMRTÍ OPŘEDENA TAJEMSTVÍM

- CZ24 News | 30. července 2021

O verzích, které nelze potvrdit ani vyvrátit

Očkování proti Covidu, i když s velkým skluzem, postupuje kupředu. Pokrok je velmi nerovnoměrný. Rekordmanem v proočkovanosti byly k 20. červenci Spojené arabské emiráty (SAE). Procento těch, kteří dostali jednu nebo dvě dávky vakcíny, bylo 76,73 %; plně očkovaných (těch, kteří dostali dvě dávky) bylo 67,55 %. V první skupině se umístil Izrael s 61,65 % a 56,37 %. Ale některé další země z vedoucí skupiny: Kanada - 69,78 a 51,03 %; Nizozemsko - 67,93 a 46,09 %; Velká Británie - 67,90 a 53,10 %; Německo - 59,58 a 46,76 %; USA - 55,99 a 48,53 %. Rusko je uprostřed světa: 22,73 % a 14,79 %.

Existuje však velké množství zemí, kde očkování nebylo úspěšné. Zde je několik údajů: Rwanda, 3,00 a 1,90 %; Pákistán, 4,13 a 2,02 %; Republika Kongo, 2,89 a 0,28 %; Nigérie, 1,20 a 0,66 %.

Takových zemí je mnoho a dohromady v nich žije téměř polovina světové populace. Jak můžeme mluvit o dosažení cíle 80 %, který vyhlásila WHO (podíl světové populace, která by měla být očkována), když pokrok v zemích třetího světa je tak skromný? WHO si je dobře vědoma toho, že země třetího světa samy o sobě cíle očkování nedosáhnou, už jen proto, že jsou k tomu zapotřebí obrovské finanční prostředky. Cena jedné dávky západní vakcíny činí v průměru 20-30 USD. Řekněme, že očkování jedné miliardy obyvatel třetího světa by stálo 20-30 miliard dolarů (bereme-li v úvahu pouze údaje z nejchudších zemí). A pokud bychom provedli úplné (dvojnásobné) očkování, stálo by to 40-60 miliard dolarů. Světová banka však spočítala, že země třetího světa by ve skutečnosti potřebovaly nejméně 100 miliard dolarů. Již více než rok diskutují bohaté země Západu o myšlence spojit své peníze a pomoci chudým obyvatelům třetího světa. Je zřejmé, že velké farmaceutické společnosti (*Pfizer, Moderna, Johnson & Johnson, Novavax; BioNTech a CureVac* v Německu; *AstraZeneca* ve Velké Británii a Švédsku atd.) by byly velmi rády, kdyby byly tak štědré: vždyť peníze, které by byly nabídnuty jako pomoc třetímu světu, by nakonec plynuly na bankovní účty velkých farmaceutických společností. Něco mi však stále nesedí. Potřebnou pomoc se zatím nepodařilo získat.

Mezinárodní měnový fond (MMF) je ochoten poskytnout zemím třetího světa půjčky na boj s "pandemií" a na masové očkování, ale není z čeho tyto půjčky obsluhovat nebo splácet.

Říkám to jen na vysvětlenou: představitelé mnoha zemí třetího světa nebyli výzvou WHO k všeobecnému očkování nadšeni. Tyto země mají naléhavější problémy (překonání hladu, zajištění přístupu k čisté vodě). Mnozí představitelé třetího světa správně vnímali koronavirovou bakchanálii jako hru určenou pouze pro Západ a Big Pharma. Ještě loni se mnohé rozvojové země stavěly k pandemické hysterii WHO spíše rezervovaně a skepticky. Většina státníků třetího světa byla z finančních důvodů skeptická, ale někteří pochopili, co je cílem "očkování", a netajili se tím.

Počet odpůrců očkování ze zemí třetího světa se v průběhu roku výrazně snížil. V polovině roku 2021 pouze pět zemí na světě nepřijalo myšlenku hromadného očkování proti koronaviru. Jsou to Burundi, Eritrea, Haiti, Korejská lidově demokratická republika a Tanzanie. Vedoucí představitelé tří z těchto zemí (Burundi, Tanzanie a Haiti) nedávno zemřeli. Jejich smrt je zahalena tajemstvím.

Mezi těmi, kteří odešli, vynikal tanzanský prezident *John Pombe Joseph Magufuli*. Vzdorně odmítl účastnit se všeobecné psychózy a řídit se "doporučeními" WHO ohledně COVID-19. V červnu 2020

prohlásil Tanzanii za zemi bez COVID-19. Země nebyla uzavřena pro zahraniční turisty, lety z Moskvy byly dočasně pozastaveny a obnoveny od srpna 2020.

Prezident *John Magufuli* se důrazně vyslovil proti používání ochranných masek, sociálnímu distancování, vyjádřil pochybnosti o testování kovidů a rozhodně vyloučil nutnost plošného očkování obyvatelstva. Nežádal MMF ani Světovou banku o peníze na vakcíny, ani nevyjednával s Big Pharma o nákupu vakcín. Světová média neustále zveřejňovala články, které odsuzovaly jeho "lehkovážnost", ale tanzanský prezident zůstal neoblomný. Zabránil některým místním zdravotníkům v testování a evidenci nakažených osob. Bez povolení úřadů byly publikace o COVID-19 v zemi zakázány. Aby uklidnili obyvatele a zesměšnili celosvětovou paniku, testovali tanzanští lékaři na žádost prezidenta zvířata a dokonce i ovoce: takto byla nákaza zjištěna u koz, křepelek a papájí. Na začátku roku 2021 vyčlenila EU této východoafrické zemi 27 milionů eur na boj s "pandemií", konkrétně na nákup vakcín, masek a léků. Tanzanský vůdce však po obdržení peněz odmítl očkovat své obyvatelstvo. Vysvětlil, že nevěří lékům tolik jako bylinám, a připomněl svému lidu životodárnou sílu modlitby. "*V boji proti této nebezpečné nemoci musíme na prvním místě důvěřovat Bohu. Ano, měli bychom se před touto pohromou chránit, jak nám radí naši lékaři. Ale my jsme šli více než rok bez viru a podařilo se nějak bez těchto masek, mnozí z vás je nenosili,*" řekl John Magufuli.

Příběh skončil tragicky. V únoru média informovala, že se John Magufuli nakazil koronavirem. Dne 17. března náhle zemřel s diagnózou COVID-19.

Mnozí považovali jeho smrt za odplatu společnosti Big Pharma za neústupnost tanzanského prezidenta. Někteří to dokonce nazývají "rituální popravou". Tuto verzi nelze ani potvrdit, ani vyvrátit, ale příběh dostává zlověstný nádech, když se k němu přidá poněkud bizarní úmrtí řady dalších vůdců třetího světa.

Dne 8. června 2020 zemřel ve věku 55 let burundský prezident *Pierre Nkurunziza*.

13. prosince 2020 zemřel ve věku 52 let předseda vlády Svazijska *Ambrose Mandvulo Dlamini*.

Letos 10. března zemřel ve věku 56 let předseda vlády Pobřeží slonoviny *Hamed Bakayoko*.

A poslední z řady úmrtí: 7. července 2021 byl ve věku 53 let zavražděn haitský prezident *Jovenel Moïse*.

Řetězec těchto bizarních úmrtí stále přitahuje pozornost. Vůdci států, kteří zemřeli, nebyli staří lidé. Jejich úmrtí nelze označit za dosažení plnoletosti. Společné mají to, že všichni brali "pandemii" a očkování víceméně na lehkou váhu. John Magufuli nebyl jediný, kdo zemřel na koronavirus. V příbězích o úmrtích prezidenta Burundi, premiéra Svazijska a premiéra Pobřeží slonoviny se také objevuje slovo "covid". A je obtížné zjistit, zda virus doprovázel jinou příčinu onemocnění, nebo zda byl příčinou hlavní.

Nebo možná vůbec žádný virus nebyl. CIA a další západní zpravodajské služby mají dnes ve svém arzenálu mnoho metod, jak urychlit smrt nežádoucích osob bez použití střelných zbraní, nožů, jedů nebo jiných "tradičních" metod. Moderní pokroky v biotechnologiích a medicíně umožňují vyvolat mnoho smrtelných chorob. Jak víte, v roce 2012 zemřel venezuelský prezident *Hugo Chávez*. Oficiální diagnóza zněla infarkt na pozadí akutní infekce a rakoviny. Ano, měl infarkt, rakovinu, infekci. Ale všechno to začalo, když se nenápadně nakazil. Tuto verzi před svou smrtí zastával sám Chávez, který tvrdil, že jeho rakovinu mají na svědomí zahraniční odpůrci. *Fidel Castro* opakovaně žádal Cháveze, aby byl opatrný a nezapomínal, že americké tajné služby se naučily používat rakovinu jako ničivou zbraň. Britský *Guardian* v roce 2012 sestavil seznam prvních státních osobností, které ve stejném historickém intervalu onemocněly rakovinou. Jsou to tyto osobnosti: "*Argentinský*

prezident Néstor Kirchner (rakovina tlustého střeva), brazilská prezidentka Dilma Rousseffová (rakovina lymfomu), její předchůdce Luiz Inacio Lula da Silva (rakovina hrdla), Venezuelský prezident Hugo Chávez (metastazující rabdomyosarkom), bývalý kubánský vůdce Fidel Castro (rakovina žaludku), bolivijský prezident Evo Morales (rakovina nosu) a paraguayský prezident Fernando Lugo (lymfom)”. Všichni byli zarytými národními vůdci a měli napjaté vztahy s Amerikou.

Skutečná lékařská příčina smrti čtyř výše uvedených představitelů (kromě haitského prezidenta) nás nyní nezajímá. Nemůžeme ani říci, zda byli tito čtyři vůdci obětí nemoci nebo tajné operace. Důležité je, že tato úmrtí jsou spojena s neochotou (nebo laxní snahou) očkovat své obyvatelstvo. Pokud má být výhodné kvalifikovat tato úmrtí jako “rituální popravy”, může to být zastrašení těch hlav států a vlád, které se odváží vyhnout “generální linii” WHO, a organizátorů a příjemců “pandemie” a očkování, kteří stojí za WHO.

Poslední postava na tomto zlověstném seznamu, haitský prezident Moïse, nepatří mezi oběti, které zemřely ze zdravotních důvodů. Na začátku léta 2021 však bylo Haiti jednou z mála zemí na světě, kde se ještě neprovádělo očkování proti koronaviru. Byla to jediná taková země v Americe vůbec. Deník Washington Post označil situaci za “politickou dysfunkci”. Prezident Moyes sdílel přesvědčení většiny ostrovanů, že Mikwòb pa touye Ayisyen; v kreolštině to znamená: prostý mikrob nemůže Haiti zabít. V dubnu 2021 Haiti odmítlo téměř 800 000 dávek vakcíny společnosti AstraZeneca nabízené v rámci programu COVAX pro nejchudší země. O tři měsíce později došlo k atentátu. Do prezidenta bylo vysázeno dvanáct kulek.

P.S. Nyní je třetí dekáda července 2021. Zatímco v polovině roku bylo na světě pět zemí, které se k celosvětovému očkování nepřipojily, nyní jsou to pouze tři. V červenci se nástupci zesnulých prezidentů Tanzanie a Haiti rozhodli zahájit očkování svého obyvatelstva. Osm dní po smrti haitského prezidenta dorazilo 15. července 500 000 dávek vakcíny. Tyto vakcíny darovaly USA v rámci globálního mechanismu COVAX, který zajišťuje vyváženou distribuci vakcín proti koronavirům po celém světě.

Tři státy se stále brání plánům na očkování. Sledujme nyní pozorněji zdravotní stav burundského prezidenta *Evarista Ndayishimiye*, předsedy Státní rady KILDR *Kim Čong-una* a eritrejského prezidenta *Isaiase Afwerkiho*.

Autor: Valentin Katasonov

Překlad: zvedavec